

„Pro rok 1922 činí tento drahotní přídavek 100% jejich celkového služného.“

§ 3.

Zákon ze dne 12. srpna 1921, čís. 289 Sb. z. a n., se zrušuje.

§ 4.

Zřízenci obecní a okresní nejsou povinni vraceti peníz vyplacený jim do 31. prosince 1921 jako drahotní přídavek neb výpomoc přesahující výměru tímto zákonem stanovenou.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1922 a provede jej ministr vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Černý v. r.

479.

Zákon ze dne 19. prosince 1921

o ochraně znaku a názvu červeného kříže.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Uživati znaku červeného (ženevského) kříže, t. j. kříže barvy červené na bílém poli, chráněného ženevskou úmluvou ze dne 6. července 1906, a uživati názvu „červený kříž“ nebo „ženevský kříž“ smějí kromě vojenské zdravotní služby na území republiky Československé toliko:

1. Společnost Československého červeného kříže v Praze a ústavy, které ona prohlásí za své orgány, v mezích stanov této společnosti;

2. delegace zahraničních společností červeného kříže u výkonu svého poslání, pokud k tomu obdrží svolení od ministerstva zahraničních věcí po návrhu předsednictva Společnosti Československého červeného kříže.

§ 2.

(1) Ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministerstvem vnitra a ministerstvem národní obrany může povolit také jiným, vojenské zdravotní službě věnovaným korporacím, ústavům a orgánům,

aby užívaly znaku a názvu červeného kříže v určitém rozsahu a určitým způsobem.

(2) Každé povolení budiž vyhlášeno ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 3.

(1) Povolení ku používání znaku a názvu červeného (ženevského) kříže, zejména v ochranných známkách, pokud lhůta, na kterou povolení uděleno bylo, již neuplynula neb dříve neuplyne, zanikají 90. dnem účinnosti tohoto zákona.

(2) Zásoby zboží označeného ve smyslu udělených povolení znakem neb jménem červeného (ženevského) kříže smějí však až do konce roku 1921 býti volně prodávány.

(3) Ministr vnitra může prodloužit tuto lhůtu ze závažných důvodů do konce roku 1922.

§ 4.

(1) Použije-li kdo v životě veřejném neb obchodním znaku červeného kříže na bílém poli, nebo slov „červený kříž“ nebo „ženevský kříž“ ke vnějšímu označení své činnosti neb osobních vlastností, nejsou k tomu oprávněni podle tohoto zákona, nebo použije znaků nebo slov tak podobných, že by mohly uváděti v omyl, bude potrestán, pokud by čin takový nespadal pod přísnější ustanovení zákona trestního, pokutou do 10.000 Kč nebo vězením (uzamčením) do 1 měsíce; jsou-li tu okolnosti přitěžující, může býti uložen trest pokuty i vězení současně.

(2) Pro případ, že by se pokuta ukázala nedobytnou, uložití jest současně se stanovením pokuty náhradní trest vězení (uzamčení), který v případě nedobytnosti nastoupí na místo pokuty. Náhradní tento trest budiž stanoven tak, aby nepřevyšoval polovici nejvyšší výměry trestu na svobodě, uloženého v zákoně.

(3) Trestu podrobena jest i vědomé spolupůsobení a podporování trestného jednání.

(4) Jde-li o opětné zneužití znaku a chráněných slov, může býti trest zdvojnásoben.

§ 5.

Osoby, které v době války použijí znaku červeného kříže nebo označení slov „červený kříž“ nebo „ženevský kříž“ proti předpisům tohoto zákona, budou, pokud by čin nespadal do trestní pravomoci soudní, potrestány vězením do 6 měsíců. Vedle trestu vězení lze uložit ještě trest pokuty do 20.000 korun čsl.

a pro případ nedobytnosti pokuty náhradní trest vězení (uzamčení) obdobně podle § 4, odst. 2., tohoto zákona.

§ 6.

(1) O přestupcích tohoto zákona rozhodují politické úřady, na Slovensku a Podkarpatské Rusi administrativní policejní vrchnosti.

(2) Pokuty plynou ve prospěch společnosti Československého Červeného kříže.

(3) Předměty nezákonně označené buďtež úřadem zmíněným v odst. 1. zabaveny nehledíc na to, zda-li byl vynesena trestní nález čili nic. Úřad nařídí, aby nezákonné označení bylo na náklad držitelů v přiměřené lhůtě odstraněno; nemůže-li označení býti odstraněno, prohlásí předměty za propadlé.

(4) Propadlé předměty budou dány k dispozici Společnosti Československého Červeného kříže.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti měsíc po vyhlášení. Současně pozbývají platnosti dosavadní předpisy, týkající se ochrany znaku a jména Červeného kříže.

§ 8.

Provedením zákona pověřuje se ministr vnitra, ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Černý v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

480.

Zákon ze dne 21. prosince 1921,

jímž upravuje se promlčení práva k vyměření a vymáhání daní a dávek v Podkarpatské Rusi.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Do promlčecích lhůt ve smyslu uherských finančních zákonů a nařízení dosud v Podkarpatské Rusi platných, jež obsaženy jsou v §§ 85 a 100 zák. článku XI. z r. 1909, pozměněných § 37 zák. článku LIII. z r. 1912, a v §§ 189—191 instrukce uherského ministerstva financí, čís. 50.000 z r. 1913, nevěztají se roky 1914 až včetně 1920.

Ustanovení toto platí jak pro přímé daně tak i pro veškeré jiné státní dávky jim na roveň postavené, jichž promlčení posuzovati jest dle dosud tam platných uherských zákonů.

Nevpočítání roků 1914 až včetně 1920 do lhůt promlčecích dle předchozích odstavců platí ve všech případech, kde promlčení dne 1. srpna 1914 ještě nenastalo.

§ 2.

Provedení tohoto zákona, jenž nabývá účinnosti dnem vyhlášení, ukládá se ministru financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

A. Novák v. r.